

Cerība mirst pēdējā...

21. augusts 2009, 17:41

Piektdien, 14. augustā, Krāslavā ieradās Saeimas Sociālo un darba lietu komisija, lai izbraukuma sēdē gūtu nepastarpinātu priekšstatu par situāciju Krāslavas slimnīcā. Komisijas deputāti klātienē tikās gan ar slimnīcas pārstāvjiem, gan ar pašvaldību vadītājiem un pārrunāja iespējas reorganizēt veselības aprūpes iestāžu darbu atbilstoši pašreizējai situācijai.

Saeimas deputātus pie slimnīcas sagaidīja turpat pārsimts piketētāju, kuri turēja rokās plakātus ar uzrakstiem "Kapi tuvāk nekā tuvākā slimnīca", "Mums tikai cilpā...", "Pēdējā dzīves vieta slimnīca", "Krāslavieši grib dzīvot", "Latvija ir jauna Sibīrija", "Mūsu dzīvības Jūsu rokās" un citus. Ar plakātiem rokās — "Parex bankai" miljoni, medicīnai — pabiras", "Slimnīcas slēgšana — genocīds pret tautu" un cita satura — piketētājiem pievienojās arī Krāslavas slimnīcas kolektīva darbinieki.

Mītiņa dalībnieki vispirms uz klausīja Saeimas komisijas viedokli par situāciju veselības aprūpē, tad uzdeva arī savus jautājumus. Klātesošos uzrunāja Saeimas Sociālo un darba lietu komisijas priekšsēdētāja Aija Barča, komisijas locekļi Andris Bērziņš un Dagnija Staķe. Viņi apgalvoja, ka izprot šodienas situāciju Krāslavā un citviet Latgalē. Tika apsolīts, ka pēc nedēļas, kad būs apskatītas jau visas Latgales slimnīcas, uz Rīgu tiks aicināti pašvaldību vadītāji un slimnīcu vadība, lai tiktos ar Veselības un Labklājības ministrijas vadītājiem.

Aija Barča: "Mums ir priekšstats par to, kādas briesmas varētu sagaidīt slimnīcas, ja septembrī naudas būs tik maz, cik šobrīd paredzēts. Situācija nepatīkama un satraucoša ne tikai Krāslavā, bet Latvijā kopumā. Naudas medicīnai trūkst, mūsu uzdevums ir ļoti uzmanīgi, ļoti detalizēti izskatīt Veselības ministrijas budžetu, lai varētu pateikt ministrijas ierēdņiem, kurās pozīcijās naudu pašreiz nevajag tērēt, bet dot to slimnīcām."

Andris Bērziņš: "Paskatīsimies, kā naudu pārdalīt par labu slimnīcām laukos, jo centrālās saņem vairāk līdzekļu, bet lauku — mazāk. Mums nav bail par saviem lēmumiem, kādus pieņemsim, bet tie būs tādi, lai slimnīca varētu šeit būt. Arī medikamentu dārdzības jautājumu plānojam skatīt komisijā."

Dagnija Staķe: "Sociālo un darba lietu komisijas darbā pozīcija un opozīcija neeksistē. Esmu pārliecināta, ka arī slimnīcu jautājumu centīsimies sakārtot pēc labākās sirdsapziņas."

Krāslaviešiem savu atbalstu izteica Saeimas deputāte Sarmīte Ķikuste, uzsverot, ka, tikai apvienojoties Krāslavas slimnīcai ar Daugavpils Reģionālo slimnīcu, ir iespējams nākotnē saglabāt pilnvērtīgu uzņemšanas nodaļu un terapijas nodaļu ar nepieciešamo gultu skaitu Krāslavā.

Sarmīte Ķikuste: "Gribu akcentēt, ka slimnīcas un novada domes vadība nesēž, rokas klēpī salikusi, un negaida, ka visas problēmas atrisināsies pašas no sevis. Pirms pāris nedēļām ar Gunāru Upenieku un Aleksandru Jevtušoku bijām pie veselības ministres Baibas Rozentāles, un šī tikšanās bija diezgan saturīga. Saskaņā ar MK noteikumiem slimnīcām tika dotas tiesības veidot slimnīcu apvienības. Krāslavas slimnīca un Daugavpils Reģionālā slimnīca bija parakstījušas šādu vienošanās protokolu par apvienības izveidi, jo tad varētu runāt par ķirurģijas, ginekoloģijas un neiroloģijas gultām Krāslavas slimnīcā. Diemžēl no 1. jūnija neviens no Veselības ministrijas ierēdņiem nespēja pacelt telefona klausuli un piezvanīt uz Krāslavas novada domi, lai informētu, ka vajadzīga ne tikai vienošanās, bet klāt šim dokumentam nepieciešams arī domes lēmums, lai šādu slimnīcu apvienību izveidotu. Ja ministrijas ierēdņu neizdarības dēļ apvienību neiznāk izveidot, tad varam runāt tikai par terapijas gultām. Par šo situāciju informējām ministri. Lai gan laiks ir

pagājis, šīs sarunas par iespēju veidot apvienību tiks turpinātas. Ar veselības ministri arī vienojamies, ka neatliekamās palīdzības brigādē jābūt ārstam, kas ir drošības garants tam, ka pirmā palīdzība cilvēkam tiks sniegta ārsta līmenī. Gribu piebilst, ka neatliekamā palīdzība Krāslavā strādā ļoti labi, pie slimnieka ierodas nekavējoties, un darbs tiek paveikts ļoti labi, bet ārsts brigādē dos lielāku drošību. Veselības ministre tāpat apsolīja, ka traumpunkts strādās diennakts režīmā. Ir vienošanās starp finanšu ministru, premjeru un veselības ministri, ka nākamgad veselības aprūpei tiks nodrošināts finansējums 3,4% apjomā no iekšzemes kopprodukta. Šogad tie ir tikai 2,9%.”

Krāslavas slimnīcas galvenais ārsts Aleksandrs Jevtušoks cita starpā pauda rūpes arī par tiem 120 cilvēkiem, kam būs jāiet uz darba biržu: “Viņu vidū ir ārsti, jaunākais medicīniskais personāls — tie cilvēki, kuri šajā slimnīcā nostrādājuši desmitgades, kuri kalpoja jums, cienījamie pacienti, cilvēki, ar kuriem kopā veidojām Krāslavas slimnīcu. Ja realizējas jaunākais scenārijs, mums paliks ambulatorā palīdzība (po-liklīnika), trīs ātrās palīdzības brigādes, kuras ar 1. oktobri nonāks valsts dienesta pakļautībā, un maza nodaļa ar niecīgu finansējumu slimnieku apkalpošanai jeb aprūpes nodaļa, kurai iedalīta smieklīga summa — Ls 5500 līdz gada beigām. Par šo naudu nevar strādāt pat ātrās palīdzības brigāde, tai valsts iedala 7500 latu. Kopā ar komisiju izskatījām vairākus slimnīcas pastāvēšanas variantus, ar domes priekšsēdētāju izteicām komisijai savus priekšlikumus, tostarp iekļaujot mediķu un pacientu vēlmes. Tie neprasa neko citu, kā tikai politisko gribu un finanšu risinājumu no valdības puses.”

Galvenais ārsts norādīja uz to, ka lauku iedzīvotāju medicīniskai apkalpošanai valstī pievērsta otršķirīga uzmanība, vairāk tiek runāts par lielām pilsētām un centriem, bet aizmirsti tie, kas dzīvo mazās pilsētās, ciematos un laukos.

Novada domes priekšsēdētājs Gunārs Upenieks izteica visu klātesošo viedokli, proti, cilvēki attālos Latvijas nostūros prasa vienādu attieksmi, tādu pašu, kā pret tiem, kuri dzīvo Rīgā.

Uz piketētāju asāko jautājumu — “Kur palika nauda?” — atbildēja A. Bērziņš: “Es arī gribu, lai Ludzā būtu laba, jauna slimnīca, bet ne jau par 7 miljoniem! Tam, kurš tādu izplānoja, par to ir jāatbild. Redzu, viens no jūsu plakātiem ļoti precīzi pasaka, kur palika nauda. Nebūtu “Parex bankas” krīzes, kurp “aiztecēja” miljards budžeta naudas, domāju, ka mēs visi šeit tagad nestāvētu.”

Komisija devās apskatīt slimnīcu, bet piketētāji, kādu laiku vēl turpināja skaļi komunicēt, tad savāca plakātus un devās savās gaitās.

Dienas beigās domes priekšsēdētājs G. Upenieks vēlreiz tikās ar žurnālistiem: “Pēc mūsu aprēķiniem slimnīca varētu strādāt ar 2004. gada budžetu, bet uz šodien pat tā nav un nebūs. Šodien mums ir 15% no pirmā pusgada finansējuma apjoma, kas nolemj slimnīcu pārkārtošanai par sociālās aprūpes iestādi. Esam vienojušies, ka mums galvenais ir panākt, lai Krāslavā būtu pilnvērtīga terapijas nodaļa un uzņemšanas nodaļa ar diennakts darba laiku, jo ātrās palīdzības transports nevar nodrošināt pacienta nogādāšanu līdz Daugavpiliļ vai Rēzeknei stundas laikā no attālākām vietām. Arī ārsts ir nepieciešams ātrās palīdzības brigādē. Lai to visu nodrošinātu, nepieciešami 50000 latu mēnesī. Lai samazinātu pašu izdevumus, plānojam pārvietot pensionātu uz atbrīvotajām slimnīcas telpām, vienu no tām ēkām atdot “ātrajiem”, otru — pārdot.”

Juris ROGA

Avots:

<http://www.ezerzeme.lv/index.php?action=show&type=news&id=9080&eventid=20090821>